

นิตสาร ศึกษานานาชาติ 2551: ความต้องการเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกรในเขต
รับผิดชอบของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฮ จังหวัดเชียงใหม่ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(ส่งเสริมการเกษตร) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ประเดิม น้าใจ, Ph.D. 115 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร ข้อมูลพื้นฐานเรื่องการปลูกพืช
ความรู้ในด้านเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกร ความต้องการเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกร
ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในเขตรับผิดชอบของศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฮ จังหวัด
เชียงใหม่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรจำนวน 175 ราย วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
โดยใช้ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานหา
ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าทดสอบไค-สแควร์ และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 90.86 เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 44.26 ปี เกษตรกร
ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ 52.60 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 6.73 คน อาชีพหลักคือปลูกผัก
ร้อยละ 63.43 อาชีพรองคือปลูกพืชไร่ร้อยละ 93.71 เกษตรกรใช้แรงงานในการปลูกพืชเฉลี่ย 2.85 คน ไม่ได้
จ้างแรงงานในการปลูกพืชไร่ร้อยละ 67.43 ปลูกพืชนานเฉลี่ย 12.06 ปี ปลูกพืชเฉลี่ยจำนวน 286.10 ต้น ปลูก
พืชในที่ดินของตนเองทั้งหมด ใช้พื้นที่ในการปลูกพืชเฉลี่ย 7.70 ไร่ เกษตรกรมีรายได้จากการปลูกพืช
เฉลี่ย 42,413.14 บาทต่อปี รายจ่ายจากการปลูกพืชเฉลี่ย 5,915.14 บาทต่อปี แหล่งที่ได้รับความรู้การปลูก
พืชมากที่สุดคือ จากเจ้าหน้าที่โครงการหลวงร้อยละ 95.43 เกษตรกรเคยได้รับการฝึกอบรมเรื่องการปลูก
พืชเฉลี่ย 3.30 ครั้ง และเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฮร้อยละ 64.57
เกษตรกรทั้งหมดปลูกพืชพันธุ์ที่ 2 เป็นพันธุ์การค้า เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลางมารับซื้อ
ที่สวนร้อยละ 90.86 เกษตรกรมีความรู้และความต้องการเทคโนโลยีการผลิตพืชในระดับปานกลาง และมี
ปัญหาที่สำคัญคือโรคและแมลง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับการศึกษาสูงสุดมีความสัมพันธ์กับความต้องการเทคโนโลยี
การผลิตพืชของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และรายได้จากการปลูกพืช มีความสัมพันธ์
กับความต้องการเทคโนโลยีการผลิตพืชของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05